

Ministeriet. Jeg vilde ønske, at det paa en eller anden Maade maa lykkes den højtærede Minister at faa sit Ønske sat igennem.

Jeg maa nu maasse gøre et Par ganske enkelte Bemærkninger, som jeg ikke tidligere har haft Lejlighed til at fremkomme med, da Forhandlingerne ved Sagens 2den Behandling bleve afbrudte. Jeg havde tilladt mig at gøre nogle Sprogbemærkninger, paa hvilke der blev svaret fra to forskellige Sider, nemlig dels fra den ærede Ordfører for Skolelovsforlaget og dels fra den ærede Folketingsmand for Københavns 1ste Valgkreds (Trier). Mine Ytringer opfattede man meget forstjelligt. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds paastønnede, at jeg havde taget mig af denne Sag, hvorimod den ærede Ordfører lod til at blive lidt vred over den Maade, hvorpaa jeg havde taget denne Sag. Den ærede Ordfører ryster paa Hovedet, og han blev altsaa ikke vred, men han benyttede Lejligheden til at sige, at Teologer forstod ikke at læse Love. Jeg tænkte mig, at denne Ytring var brugt i lidt Brede, thi om den var saa aldeles vel overvejet, tør jeg maasse henstille. Jeg beder det ærede Medlem ikke tænke paa en saadan Ringhed, som jeg er, men derimod paa H. N. Clausen, Biskop Monrad eller vor højtærede Formand, thi jeg tror, at det ærede Medlem da ikke vilde have brugt den Udtalelse, at Teologer ikke kunne læse Love. Derhos var det ogsaa Uret af det ærede Medlem at udtale sig saadan over for mig; men det ærede Medlem var maasse saa optaget af andre Ting og har ikke forstaaet, at jeg paa det Punkt i mine Udtalelser brugte en ret spøgefuld Bending. Nu vilde jeg gøre Uret, hvis jeg vilde sige, at da det ærede Medlem ikke den Gang kunde forstaa Spøg, saa kunne i det hele taget Lærere i Danmark ikke forstaa Spøg. Det er en ren Fejltagelse at slutte fra det enkelte Individ til hele Arten, men desuden tror jeg godt, at det ærede Medlem kan forstaa Spøg, men blot i det Øjeblik ikke kunde forstaa den. Som Afslutning vil jeg sige, at jeg tror slet ikke, at det er mine Ytringer, der have bevirket, at Forslaget nu vil komme til at foreligge i et virkelig kønt Sprog, men skulde jeg have virket en lille Smule dertil, mener jeg ikke, at mine Ytringer have været overflødige.

J. S. Jensen: Jeg skal ikke, som den ærede sidste Taler komne ind paa Lovforslagets forskellige Enkeltheder, heller ikke skal jeg som han have taget Revanche for, hvad jeg ikke fik Lov til at sige ved 2den Behandling, saa i den Henseende kan jeg muligvis

fatte mig en hel Del kortere. Der er kun et Par Punkter, jeg skal dvæle ved, idet jeg dog ikke skal opholde mig længe ved dem. Det første er Lovforslagets Forhold til Friksolen, som i Gaar blev mødt med et meget skarpt Angreb af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen). Det ærede Medlem er jo, hver Gang Lovforslaget har været fremme, baade ved 1ste og 2den Behandling, traadt lidt skarpt op mod Friksolen, og jeg forstaaer, at det maa han gøre ud fra sine politiske Grundsatninger, der jo navnlig gaa ud paa, at alle Børn her i Landet skulle, om just ikke med Ladefogdens eller Slavefogdens Pisk, saa dog alligevel med Lovens Svøbe piskes ind i en Skole, som efter hans Mening er den eneste saliggørende her i Landet. Ud fra de Grundprincipper fortaar jeg nok, at det ærede Medlem maa tale, som han gjorde. Men i Gaar synes jeg alligevel, at det var en lille Smule andre Anskuelser, der skal frem om Forholdene, og hvorfor det ærede Medlem var saa meget imod Friksolen. Jeg kunde efter hans Udtalelser ikke faa andet Indtryk, end at disse Skoler, hvis de havde gaaet i den gamle højtirkelige Retning, ikke havde været saa farlige, som netop fordi de vare separatistiske, idet han maatte forse sig og advare alle Mennesker imod at komme disse Skoler for nær; jaaledes saaldt tilnærmelsesvis hans Udtalelser. Der staar i Tidenden, at han sagde, at det jo var baade Andre Mission, Grundtvigianere, Baptister og maasse mange flere, der havde Friksoler, og det fandt han meget farligt. Nu kan det nok være tænkeligt, at ud fra det ærede Medlems Synspunkt, som vel maa være meget højtirkeligt, ellers var der jo ingen Grund til Frygt, kunde disse Skoler være farlige, men jeg tror aldrig, at Befolkningen har set noget farligt i disse Skoler, thi selv om de enkelte Individier, der have sat sig i Spidjen for Skolerne, have staaet paa denne eller hin kirkelige Grund, har det altid vist sig, at de have stillet sig meget liberalt over for anderledesæntende, der have ønsket deres Børn i disse Skoler. Jeg tror, at dette i

Rettelser.

Sp. 4100, L. 3 f. n.: Efter „Kommunalbestyrelsen“ sættes „“ og tilføjes: „Jeg havde ønsket, at der var tilføjet, at mindst det ene skulde vælges blandt Kommunalbestyrelsens Medlemmer;“.

— 4102, L. 25 f. n.: „første“, læs „faste“.